

Gravyrskillnader på svenska frimärken 1856 – 1948

	Sid
Lokalfrimärkena 1856 – 1858	2
3 öre Liggande Lejon. Facit 14A, typ I och 14B, typ II	3
Tjänstefrimärke 10 öre. Facit Tj16A, typ I och Tj16B, typ II	5
Tjänstefrimärke 50 öre röd. Facit Tj22A, typ I och Tj22B, typ II	5
Tjänstefrimärke 1 krona. Facit Tj24A, typ I och Tj24B, typ II	6
10 öre Oscar II boktryck. Facit nr 39, typ I och 39, typ II, samt 45, typ II	6
20 öre Oscar II, Facit 56. Koppartryck.	7
5 öre Lejon grön. Facit 140, typ I och 143, typ II	8
5 öre Lejon brunröd. Facit 141, typ I och 142, typ II	9
10 öre Lejon violett. Facit 145, typ I och 146, typ II	9
35 öre Postemblem. Facit 156, typ I och 157, typ II	10
40 öre Postemblem. Facit 158, typ I och 159, typ II	10
45 öre Postemblem. Facit 160, typ I och 161, typ II	11
60 öre Postemblem. Facit 162, typ I och 163, typ II	11
15 öre Gustaf V profil vänster. Facit 176, typ I och 177 typ II	13
40 öre Gustaf V profil vänster, olivgrön. Facit 189, typ I och 190, typ II	13
5 öre Postsparbanken 50 år, Facit 238, typ I och 239, typ II	14
Gustaf V profil höger typ I, Facit 269 och 270, med små siffror	15
10 öre Gustaf V profil höger typ II, stora siffror. Facit 273	15
15 öre Gustaf V profil höger. Facit 275, typ I och II	16
1942 Folkskolan. Facit 340	17

Det svarta lokalfrimärket, Facit 6

Med anledning av den nya klassificeringen av det svarta lokalfrimärket som redovisats i Facit Special Classic 2020 pensioneras nu beteckningarna 6a¹, 6a² och 6a³. Mats Ingers studier gör nu det lättare för oss att klassificera det svarta lokalfrimärket.

Frimärket gavs ut från Kungliga Postverket den 1 juli 1856 och det har endast texten ”Frimärke” och ”Lokalbref”. Det saknar både valör och landsnamn. Det var i reguljärt bruk till utgången av 1861. Valören var 1 skilling banco till den 1 juli 1858 och därefter 3 öre. Inkomsterna från försålda lokalfrimärkena tillföll inte postverket utan delades mellan föreståndaren för lädbrevsexpeditionen och brevbärarna (ref. 1). Lokalfrimärket slutade att försäljas sedan man givit ut det bruna 3-öres frimärket av lokalfrimärkestyp den 1 januari 1862. Med lokal brevbäring räknas sträckan upp till 20 km, från Gamla Stan till Sollentunaholm i Norrviken eller från Gamla Stan till Ingarö.

Enligt handboken (ref. 1) var det Wilhelm Abraham Eurenus som graverat frimärket och troligen även gjort teckningen till det. Facit anger att det var Eurenus som tecknade frimärket, men att PA Sparre stod för gravyren (ref. 2). Eurenus var gravör. I handboken skiljer man mellan två plåtar som benämns plåt A och plåt B. Dessa har en rad olika huvudtypfel. Frimärkenas nyans är svartgrå – svart. Papperets tjocklek har också spelat en roll vid klassificeringen. Man skiljer på tunt och medeltjockt papper. Trycket benämns skarpt eller slitet.

Frimärket levererades vid 15 tillfällen enligt handboken (ref. 1) eller 16 tillfällen enligt Facit (ref. 2). Vid den 9:e leveransen den 6 juni 1858 gjordes samtidigt den första leveransen av alla valörer i vapenmissionen med öre (ref. 1),

Mats Ingers skriver (ref. 2) att det länge har varit känt att man kan skilja på 6A och 6B genom att noga mäta den yttre dimensionen av långsidan. 6A har en längd av 21 mm och 6B 20,75 mm. Detta medför förenklingar vid klassificeringen!

6A

6B

Den nya katalogiseringen:

6A	1 skilling banco	1856-07-01
6B	3 öre	augusti 1858

För närmare detaljer om katalogiseringen hänvisas till Facit Special Classic 2020.

Det kan också tilläggas att stjärnstämplarna finns i två varianter där typ I har en diameter av 28 mm och typ II av 24 mm. Varianten med typ I är sällsynt.

Referenser

1. Sveriges Frankotecken. Handbok del III, 1964, Sveriges Filatelistförbund
2. Facit Special Classic, 2020

3 öre Liggande Lejon. Facit 14A, typ I och 14B, typ II

Valören avlöste det bruna lokalmärket (Facit-Nr 13), som var ett provisorium. Den första gravyren typ I (Facit 14A) var inte till belåtenhet, eftersom märkena fick ett allt för otydligt tryck. Därför beställde postverket omgående en ny gravyr/plåt = typ II (Facit 14B), som kom att skilja sig något från den tidigare.

14A typ I

14B typ II

Det gjordes två olika gravyrer av detta frimärke och det gav upphov till två olika typer. Det går att skilja mellan typ I och typ II enligt följande.

Detalj 1: 14A typ I

Gravyrfel i typ I: övre högra hörnet är inre ramen förlängd åt höger

Övre högra hörnet på typ I når inre linjen mellan ornamenten fram till ytterramen.

Detalj 1: 14B typ II

Inget gravyrfel i typ II: övre högra hörnet är avrundat

Övre högra hörnet på typ II når inte inre linjen mellan ornamenten fram till ytterramen.

Det finns fler skillnader!

14A detalj 2

Strecket mellan ornamenten når fram till ytterrämen.
Droppe hänger ned från övre ytterrämen.

14B detalj 2

Strecket mellan ornamenten når inte fram till ytterrämen.
Ingen droppe hänger ner från övre ramen.

En tredje detalj finns ovanför den nedre yttre ramen.

Detalj 3: mellan Ö och R i ÖRE finns två tjocka raka streck i typ I

Detalj 3: mellan Ö och R i ÖRE finns tre smalare streck där det mellersta är böjt likt ett kommatecken i typ II.

Typ I har alltid 1855 års tandning medan typ II finns med 1855, 1865 och 1872 års tandning.

Tjänstefrimärke 10 öre tandning 13. Facit Tj16A, typ I och Tj16B, typ II

10 öres valören har delats upp i två olika märken, typ I respektive typ II. Typ I (Facit 16A) är tryckta med plåt 1 medan typ II (Facit 16B) är tryckta med plåt 2.

Tj16A: Typ I, plåt 1

Fanan på 1:an något konkav och pekar på NS
1:ans fot på typ I trubbig
0:an upptill är tjockare på typ I

Tj16B: Typ II, plåt 2

Fanan på 1:an är rakare och pekar mot EN
1:ans fot på typ II mer spetsig
0:an upptill är smalare på typ II

Tjänstefrimärke 50 öre röd tandning 13. Facit Tj22A, typ I och Tj22B, typ II

50 öres valören trycktes med två olika plåtar som i litteraturen kallas typ I (plåt 1, Facit-Nr 22A) och typ II (plåt 2, Facit-Nr 22B).

Typ I är alltid röda och tryckta med samma plåt som tandning 14.

Typ II är röda eller grå och tryckta med en nytillverkad plåt 1892.

Plåt 1 / Typ I

Båglinjen över S i SVERIGE är på plåt 1 hel medan den är avbruten på plåt 2.

De röda märkena tryckta med plåt 2 är alltid mörka medan märkena tryckta med plåt 1 kan vara både ljusa och mörka.

Plåt 2 / Typ II

Upplagan för märken tryckta med plåt 2 är 262 000 märken fördelade på 3 leveranser 1892.

En första tryckning med plåt 2 gjordes i januari 1892, hela denna tryckning makulerades.

Mer än vart 5:e märke är alltså tryckt med plåt 2 men max vart 10:e stämplat märke som finns bevarat är tryckt med plåt 2, ostämplade märken är ungefär lika ovanliga från plåt 1 och 2.

Tjänstefrimärke 1 krona tandning 13. Facit Tj24A, typ I och Tj24B, typ II.

Den tvåfärgade 1 kronors valören trycktes precis som andra samtida tvåfärgade kronvalörer med två plåtar i två omgångar, en för varje färg.

Som för de flesta andra valörerna tillverkades en ny plåt (en för varje färg = 2 plåtar) på 1890-talet, men för 1 kronors valören användes 3 olika plåtar (plåtpar).

Plåt 1 är samma som användes för tandning 14 kallas i litteraturen för typ I, Facit-Nr Tj 24A. Denna användes vid tryckningarna under åren 1881-1893 för leverans 1-11.

Plåt 3 tillverkades sent 1895 av helt nytt material och kallas för typ II, Facit-Nr Tj 24B. Denna användes vid tryckningarna under åren 1896-1905 för leverans 13-18.

Det finns dessutom en ovanligare **plåt 2** som tillverkades 1894 med samma grundmaterial som för plåt 1. Denna användes vid en tryckning år 1894, leverans 12 som omfattade 79 450 märken. Dessa räknas som typ I då de har samma "typfel" som märkena tryckta med plåt men har andra individuella plåtfel och en färg som mer påminner om typ II.

Tj24A, typ I
Punkten efter E är rund.
Typ I har alltid en ljusblå färg.

Tj24B, typ II
Punkten efter E är fyrkantig.
Typ II har alltid en mörkblå färg.

10 öre Oscar II boktryck. Facit nr 39, typ I och 39, typ II, samt 45, typ II

Nr 39 typ I

Nr 39 typ II

Detta är Sveriges första porträttfrimärke och det gavs ut 1885-01-01.

Frimärkena gavs ut i tre nyanser: a) mattkarmin, b) rödkarmin och c) blekt karmin. Frimärket gavs ut i två olika typer. Typ I finns endast med nyans a och typ II i nyans b och c. Två detaljer i gravyren.

- a) Vid posthornet i det övre vänstra hörnet finns på typ I en extra prick som saknas på typ II.
- b) På typ II syns en tydlig vit linje mellan kungens nacke och bottentrycket, medan typ I har en svag linje eller ingen alls.

Nr 39 typ I

Nr 39 typ II

Samma bild (Facit nr 45) på frimärket gavs ut 1886-02-24 med blått posthorn på baksidan och med fyra olika nyanser. Dessa har samma gravyr som typ II.

Tyvärr är frimärket inte särskilt väl beskrivet i SFF:s handböcker.

20 öre Oscar II, Facit 56. Koppartryck.

År 1981 upptäckte man att det fanns två olika typer av 20-öres-frimärket.

Nr 56, typ I

Endast lodräta streck bakom kungens öra.

Nr 56, typ II

Både lodräta och vågräta streck bakom kungens öra.

Typ I är alltid Facit-Nr 56a1 i nyansen ultramarinaktigt blå.

Typ II finns i nyansen ultramarinaktigt blå (56a2) samt flera andra (56b, c, d och e).

Typ II är en eftergravering gjord direkt på plåtarna (2 stycken). Detta innebär att linjerna inte är identiska utan skiljer sig något inbördes.

5 öre Lejon grön. Facit 140, typ I och 143, typ II

Lejonserien tillhör våra vanligaste och mest tryckta frimärken. 5-öresfrimärket finns i två typer och det är sannolikt det första bandfrimärke som man redan som ung samlare lär skilja på. Likväl är frimärket inte ett av de enklaste frimärkena att klassificera. Det beror framför allt på de många olika nyanserna, men också på de olika papperssorterna som frimärket är tryckt på.

Originalteckningen gjordes av konstnären Einar Forseth och den förvaras på Postmuseum. Efter denna teckning har frimärken framställts i valörerna 5, 10, 25 och 30 öre under en period av 18 år. Under de åren trycktes hela 2 798 113 600 frimärken med Einar Forseths lejongteckning. Över 1 814 830 000 av dem bestod av 5 öre Lejon.

Originalgravyr, överföringsrulle och ett plåtpar levererades år 1919 från Ottawa (typ I). År 1921 tillverkades en ny något förändrad originalgravyr av gravören Paul Wilcke ny överföringsrulle och nytt plåtpar i Stockholm (typ II), då det första plåtparet hade blivit starkt slitet (ref. 3). Senare gravering gjordes av Sven Ewert i Stockholm. Gravyrskillnaderna mellan de två typerna beskrivs enligt följande:

Gravyrskillnader (ref. 3)

- 1: Lockens överkant
- 2: 5:ans vågräta del
- 3: Den undre delen av de fyra skuggstrecken på benet är

Typ I Ottawa 1919

- ojämn, med inhak
avsmalnad åt höger

längre

Typ II Stockholm 1921

- jämn och konvex
är jämn

kortare än övriga

140Aa

143Aa

Nedre strecket är längre

Nedre strecket är kortare

Det finns för övrigt fler skillnader, men dessa är de viktigaste.

5 öre Lejon brunröd. Facit 141, typ I och 142, typ II

Samma typskillnader som 5 öre Lejon grön!

10 öre Lejon violett. Facit 145, typ I och 146, typ II

10 öre Lejontyp violett trycktes på Stockholmsplåtar och det finns två gravyrtyper och dessa är lätta att skilja på.

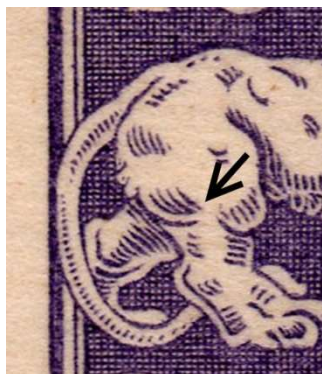
Gravyrskillnader

Typ I (1921)

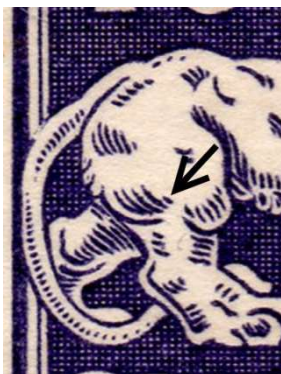
Typ II (1933)

Nedre skuggstrecken på lejonets lår 4 streck

5 streck

145A, typ I

146A, typ II

Originalgravyren är utförd 1921 på frimärkstryckeriet av Paul Wilcke. Under åren 1921-1932 tillverkades 14 plåtpar av typ I. De användes för nr 144, 10 öre Lejon grön och nr 145, 10 öre Lejon typ I. Det första plåtparet färdigställdes den 25/1 1921 och det sista 4/4 1932. År 1933 gjordes en eftergraving av Ewert som gav upphov till gravyrtyp II. Tre plåtpar färdigställdes, det första i mars 1933 och det sista 27/11 1935.

35 öre Postemblem. Facit 156, typ I och 157, typ II

Originalgravyrer och överföringsrulle levererades från Ottawa 1919. Ett plåtpar levererades från Ottawa. 1924 framställdes en ny bildstans och ett nytt plåtpar i Stockholm. Märken från Ottawaplåten är typ I och från Stockholmsplåten typ II. Det finns tre skillnader mellan typ I och II. Den viktigaste skillnaden är Ö i öre. Vid typ I är vänstra Ö ungefär lika tjock som högra Ö i öre. Vid typ II är vänstra Ö i öre betydligt tjockare än högra Ö i öre. En annan skillnad gäller bottenrutningen vid nedre stapeln i T som i typ I är ofullständig men fullständig i typ II. Cx- och Cxz-märken finns endast med typ I, medan A1 finns för både typ I och II. A2-märken finns endast med typ II.

Gravyrskillnader

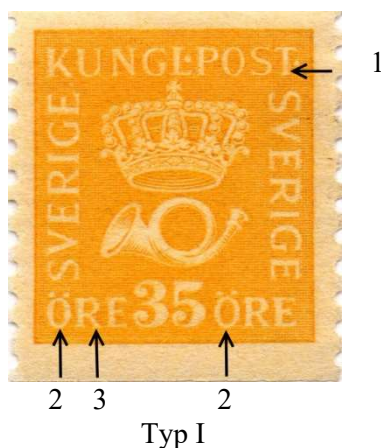
- 1: Nedre delen av stapeln på T är
- 2: Det vänstra Ö är jämfört med det högra
- 3: R:ets slutsläng är

Typ I

- ofullständig
- ungefär lika
- svagt svängd

Typ II

- fullständig
- betydligt tjockare
- rak

40 öre Postemblem. Facit 158, typ I och 159, typ II

En första bildstans, överföringsrulle och ett plåtpar (typ I) tillverkades på frimärkstryckeriet år 1920. På grund av otillfredsställande tryck framställdes och i oktober samma år en ny bildstans, ny överföringsrulle och ett nytt plåtpar (typ II) varvid gravyren fördjupades.

Gravyrskillnader

- 1: De vågräta, yttre omramningslinjerna är
- 2: Bottenrutningen är
- 3: 4:ans fotstreck är
- 4: Skuggstreck i bladornamentet

Typ I

- skarpa
- jämn
- vågrätt
- saknas

Typ II

- svaga
- mycket ojämn
- snett
- finns

Man skiljer enklast de två typerna genom gravyrskillnaderna 3 och 4.

45 öre Postemblem. Facit 160, typ I och 161, typ II

Originalgravyr, överföringsrulle och ett plåtpar till 45 öre postemblem levererades 1919 från Ottawa. Originalgravyrerna hade ett otillfredsställande djup varför det eftergraverades på frimärkstryckeriet av Paul Wilcke under hösten 1924 (ref. 1). Detta gav upphov till två olika gravyrtyper. De viktigaste gravyrskillnaderna är:

Gravyrskillnader	Typ I	Typ II
0. Gravyren är	grund	djup
1: Vänstra punkten över Ö i ÖRE efter 5:an befinner sig i förhållande till den högra	lägre	i jämnhöjd
2: E:nas mellanstaplar är	fina	grova
3: I kronans inre saknas lodräta skuggstreck nedifrån räknat	2 vågräta	1 vågrätt band
4. L:ets slutstreck avslutas	tvärt	snett

160A -Typ I

161A-Typ II

Den djupare gravyren i typ II medför att de vita partierna i märket är skarpare avgränsade mot färgytorna (ref. 16).

60 öre Postemblem. Facit 162, typ I och 163, typ II

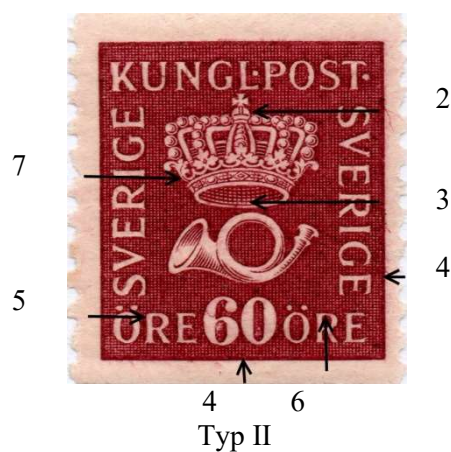
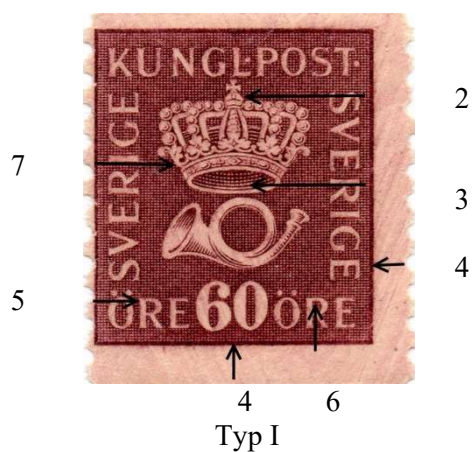
Originalgravyr, överföringsrulle och ett plåtpar tillverkades på frimärkstryckeriet år 1920. Gravyrens djup var inte tillfredsställande och en eftergraving gjordes i november 1920 av Paul Wilcke, men några plåtar tillverkades inte. Johannes Rudbeck nämner dock i sin bok att eftergravingen gav upphov till en ny gravyrtyp som han benämnde typ II och han hävdar att den gravyren kom till användning vid tryckning av frimärkena 1925. Efter kontroll på Riksarkivet i Arninge kan dock konstateras att något plåtpar aldrig tillverkades av den eftergraving som Rudbeck kallade typ II.

En ny bildstans och en ny överföringsrulle samt ett nytt plåtpar tillverkades 1926. Arbetet var klart 26 januari 1926. (Den typen kallades av Rudbeck för typ III) Rudbecks beskrivningar av skillnaderna mellan de tre typerna är också felaktig. Utifrån detta resonemang och utredning i Riksarkivet menar jag i likhet med vad som beskrivs i SFF:s handböcker och frimärkscatalogerna att det endast finns två gravyrskillnader, den från 1920 med typ I och den från 1926 med typ II. De viktigaste gravyrskillnaderna är:

Gravyrskillnader	Typ I	Typ II
1. Gravyren är	grund	djupare

2. Riksäpplet i kronans överkant är
3. Skuggstreck i det nedre vågräta bandet i kronans inre
4. Yttre omramningslinjen är
5. R:ets vänstra hörn i ÖRE är
6. R:ets övre, vågräta del är på mitten
7. Bladornamentets understa skuggstreck är

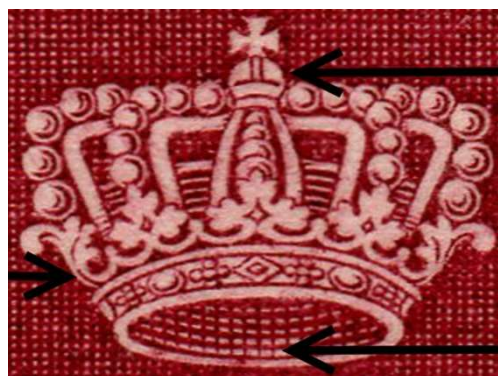
avsmal-	rund
nande uppåt	
saknas	finns
tydlig	mindre tydlig
spetsigt	avrundat
jämbred	avsnörpt
kort	långt

Den djupare gravyren i typ II medför att de vita partierna i märket är skarpare avgränsade mot färgytorna.

Detalj av 162A (typ I)

Detalj av 163A (typ II)

15 öre Gustaf V profil vänster. Facit 176, typ I och 177 typ II

Teckningen har gjordes av konstnären professor Emil Österman. Den har utförts i två delar, dels ramen, dels porträttet. Teckningen förvaras i Postmuseum, Stockholm. En moderstämpel utan valörsiffra tillverkades av gravören Max Mirowsky hos AB Hasse W Tullberg. Samtliga överföringsrullar och plåtar präglades på frimärkstryckeriet. Efter präglingen av den första bildstansen, 20 öre, har moderstämpeln synbarligen uppgraverats. Tre moderstämplat har tillverkats, av vilka endast två kommit till användning vid tillverkning av de definitiva bildstansarna (ref. 3). Nedan beskrivs skillnaderna mellan gravyrtyp I och II.

Gravyrskillnader

Typ I

Typ II

De viktigaste gravyrskillnaderna är:

1. E:ets avslutning nedåt höger är	avrundad	rätvinklig
2. Uniformskragen	-	syns ett bakåtlutande "E"
3a. Nässpetsen och bottenrutningen	flyter ihop	är skilda
3b. Nässpetsen är	spetsig	avkapad
4. 5:ans avslutning uppåt är	trubbig	spetsig

40 öre Gustaf V profil vänster, olivgrön. Facit 189, typ I och 190, typ II

Gravyrskillnader

Typ I

Typ II

1: Ramens inre, vågräta begränsningslinjer framträder	skarpt	svagt
2: Haken på 4:ans stapel är	lång	kort
3: Nackens avgränsning mot bottengravuren framträder	svagt	skarpt
4: Kragens bakre överkant markeras	tydligt	svagt

Det finns således fyra ställen som man kan kontrollera typolikheterna.

5 öre Postsparbanken 50 år, Facit 238, typ I och 239, typ II

Frimärket gavs ut till minne av postsparbankens 50-åriga verksamhet. Einar Forseth gjorde teckningen till märket och det är signerat Fo i skålen. Hans signatur syns mellan händerna i skålens nedre del (ref 3). Originalgravyren utfördes av Sven Ewert. Det första plåtparet var färdigpräglat den 13/11 1933. Efter ett första tryck av 520.000 märken visade sig gravyren vara för djup vid användning av pottaskemetoden, varför originalgravyren avslipades och två nya plåtpar präglades. Då ett fel i gravyren uppkommit genom avslipningen, eftergraverades märke för märke på själva tryckplåtarna.

Gravyrskillnader

Typ I

Typ II

De viktigaste gravyrskillnaderna är:

1. 4:ans vänstra spets i 1934	går in i 3:an	går inte in i 3:an
2. Vänstra långfingrets och nagelns konturer är	ojämna	jämna

Typ I

Typ II

Referens

För bandfrimärkena **1920-1936** gäller följande referens

Sveriges bandfrimärken 1920 – 1936, Bo Dahlner, Sveriges Filatelistförbund, 2021

Gustaf V profil höger typ I, Facit 269 och 270, med små siffror

År 1939 gav Postverket ut Gustaf V profil höger, typ I, med små siffror. Gravyren var gjord av Sven Ewert. Frimärket gavs ut i valörerna 10 och 20 öre. Frimärkena gavs ut i februari och mars 1939. På grund av otillfredsställande utseende gjordes en ny gravyr och dessa gavs ut i december 1939. Gravyrerna skiljer sig starkt genom valörsiffrornas storlek. Även bottengravyren, porträttet och ordet SVERIGE skiljer sig åt.

Nr 269

Nr 270

10 öre Gustaf V profil höger typ II, stora siffror. Facit 273

Nr 273

Den nya typen gavs ut under åren 1939 – 1948 i 10 valörer. Det violetta frimärket 10-öresfrimärket förekommer i två olika typer, där den första typen har streck i rockkanten medan den andra typen saknar detta streck.

Nr 273 finna i följande tandningar:

2-sidig tandning A¹ med streck i rockkanten och A² utan streck i rockkanten.

Par BB¹ med streck i rockkanten och BB² utan streck i rockkanten.

Fyrsidig tandning C¹ med streck i rockkanten och C² utan streck i rockkanten.

Parkombination BC¹ med streck i rockkanten och BC² utan streck i rockkanten.
Parkombination CB¹ med streck i rockkanten och CB² utan streck i rockkanten.

Färgnyanser finns på samtliga nyanser som varierar från rent violett – karminaktigt violett – gråaktigt violett – mörkt matt violett.

15 öre Gustaf V profil höger. Facit 275, typ I och typ II

Nr 275

Frimärksnetto beskriver tre skillnader i gravyren som ovan.

15 öres valören finns i två olika typer som skiljer sig något från varandra i gravyren. Det finns tre mer eller mindre tydliga detaljer i gravyren som skiljer de båda typerna. Ett förstoringsglas behövs normalt för att urskilja detaljerna. Områdena där dessa detaljer finns är markerade på märket till höger.

275 typ I

275 typ II

Valörsiffran 1: Typ I har en lägre och mer rundad inböjning på foten än typ II.

Valörsiffran 5: Bottenstrycket i mellanrummet i övre delen av 5:an har hos typ I två tydliga rader av vita rektanglar medan typ II endast har en tydlig rad.

Uniformens krage: Man kan även skilja de båda typerna genom att räkna de vita prickarna på uniformens krage där typ I har 6 prickar med typ II endast har 4. Se bilderna nedan.

275 typ I

275 typ II

Alla 4-sidiga märken är typ II så dessa kan användas som referensmärke.

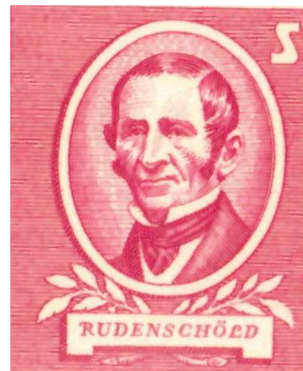
Typ I finns även i en något ljusare mer orangeaktig brun nyans medan typ II endast finns i den något mörkare rödaktigt bruna nyansen.

1942 Folkskolan. Facit 340

10-öresvalören av frimärket har två olika tandningar, lodrät tandning och vågrät tandning. På båda tandningarna finns två olika typer.

Typ I, 340 A¹

Typ II, 340 A²

Skillnaden syns på ovalen runt Rudenschöld genom att:

Typ 1 har brott i nedre högra delen.

Typ 2 har inga brott.

340 A¹ lodrät tandning typ I 340 A² lodrät tandning typ II

340 A³ lodrät tandning typ I 340 A⁴ lodrät tandning typ II

Bilder från sverigesfrimarken.se.